

РЕШЕНИЕ

№ 6575

гр. София, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 163 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: М.Г.К.

при участието на секретаря К.Д.А.
като разгледа докладваното от М.Г.К. Гражданско дело № 20231110140510 по описа за 2023 година

Неприсъствено по реда на чл.239, ал.1 във вр. чл.238, ал.1 ГПК.

Предявени са кумулативно обективно съединени искове с правно основание чл.422, ал.1 ГПК във вр.чл.415, ал.1 ГПК във вр. с чл.79, ал.1 и чл.86, ал.1 ЗЗД и чл.150 и сл.Закон за енергетиката/ЗЕ/.

Производството по делото е образувано по подадена в съда искова молба /ИМ/ от ищец Т.С. ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, район К, ул.Я № **, срещу ответник В. Г. М. с ЕГН: *****, с предявени искове да бъде прието за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца СЛЕДНИТЕ СУМИ - **обща сума от 2782,68 лева**, от които сумата 2471,60 лева представляваща главница за цена на доставена от дружеството топлинна енергия/ТЕ/ за период 1.5.2020г.-30.4.2022г., ведно със законна лихва за период от 5.5.2023г./дата на подаване на заявление по чл.410 ГПК в съда/ до изплащане на вземането, сумата 245,16 лева представляваща мораторна лихва върху главница ТЕ за период 15.9.2021г.-24.4.2023г., сумата 55,20 лева представляваща главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение/ДР/ за период 1.5.2020г.-30.4.2022г., ведно със законна лихва за период от 5.5.2023г. до изплащане на вземането, сумата 10,72 лева представляваща мораторна лихва върху главница ДР за период 16.7.2020г.-24.4.2023г., като сумите са нчаислени за топлоснабден имот с адрес гр. София, бул.В № 91, ет. 5, ап. 14, с аб.№ *****, и с инсталация №*****, за които суми е издадена Заповед за изпълнение/ЗИ/№ 13997/18.5.2023г. издадена по заповедно производство по ЧГД№ 23996/2023г. по опис на СРС, по реда на чл.410 ГПК.

Обстоятелства, от които се твърди, че произтича претендираното право: Ищецът,

твърди, че ответникът е потребител на топлинна енергия за битови нужди по смисъла на чл.153 от ЗЕ за периода описан в ЗИ и в ИМ, за топлоснабдения имот, находящ се на адрес - гр. София, бул. В № 91, ет. 5, ап. 14, с аб.№ *****, и с инсталация №*****. Посочва, че съгласно действащите през този период общи условия срокът за заплащане от потребителите на топлинна енергия на месечните дължими суми е 45 дневен срок от датата на изтичане на отчетния период/който е едномесечен за прогнозната консумация/, като с приетите ОУ е регламентирано, че не се начислява лихва върху прогнозните стойности през отоплителния сезон, а такава се начислява в случай че клиентът изпадне в забава т.е след изтичане на 45 дневния срок от датата на издаване на общата фактура за съответния отоплителен сезон. Твърди, че ответникът не е изпълнил насрещното си задължение, като не е заплатил стойността на доставената топлинна енергия за посочения период и цената на услугата дялово разпределение. Твърди, че ответника е изпаднал в забава, затова дължи и лихва в размер на законната лихва за посочените в ЗИ и ИМ размери и периоди.

Моли съдът да уважи претенцията, с присъждане на сторените по заповедно и исково производство разноски.

ОТВЕТНИКЪТ не е подал отговор на ИМ по реда на чл.131 ГПК и не прави възражения. В заповедното производство е подал възражение по чл.414 ГПК, в което е посочил, че няма индивидуален договор с ищеца и не желае да има, „защото това е непоискана услуга“, както и, че „Договора с топлинния счетоводител не носи моя личен подпис“. Потвърдено е, че ответника е единствен собственик на спорния обект-апартамент посочен в ИМ и в ЗИ. Други възражения не са направени, дори ответникът не се е ползвал от правото си да подаде ОИМ в указания 1-месечен срок.

В открито съдебно заседание третото лице помагач Д Е ЕООД, ЕИК *****/със старо наименование МХ Е ЕООД/, със седалище и адрес на управление гр. София, р-н В, бул. Б.Б. № 85, редовно призовано, не се представлява.

В открито съдебно заседание ищецът, чрез процесуален представител по пълномощие, поддържа предявените искове и е направено искане съдът да се произнесе с неприсъствено решение срещу ответник по реда на чл.238, ал.1 ГПК като му се присъдят сторените по делото разноски, ако са на лице предпоставките за това.

Ответникът, редовно призован за открито съдебно заседание, не се явява и не се представлява, не депозира отговор на исковата молба в срока по чл.130-131 ГПК, не взема становище по спора, не е поискал делото да се разгледа в отсъствие на ответника.

Съдът като взе предвид, че с връчените на ответника съобщение за връчване на препис от исковата молба и подаване на писмен отговор (чл.131 ГПК) – приложение №7 и призовка за страна за открито съдебно заседание (чл.142 ГПК) – приложение №1, са му указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването му в съдебно заседание, както и че искът е вероятно основателен с оглед посочените в исковата молба обстоятелства и представените доказателства, намира, че следва да бъде поставено неприсъствено решение, като предявените искове бъдат уважени.

По отношение на възраженията направени в заповедното производство по ЧГД№ 23996/2023г. по опис на СРС в подаденото възражение по чл.414 ГПК с вх.№ 178655/22.6.2023г. съдът установи, че няма оспорване на предявените искове, нито на размера им, което също води до извод, че по делото следва да се произнесе неприсъствено решение. Направените възражения по никакъв начин не могат да се квалифицират като такива, които да отричат наличието на облигационна връзка между страните.

Затова съдът следва да се произнесе с неприсъствено решение и да уважи предявените искове в размера, в който са предявени.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

Предвид изхода от спора съдът присъжда разноси в полза на ищеца по доказателствата по делото в размер на **301,07 лева** за производството, от които 151,07 лв. за платена д.т. по искова и заповедна част на производството и 150,00 лв. за юр.к.възнаграждение за цялото производство/като 50лв. са присъдени със ЗИ№ 13997/18.5.2023г. изд.по ЧГД№ 23996/2023г. по опис на СРС. Списък по чл.80 ГПК е представен от ищеца и приет от съда/л.79 от делото/, но следва да се намали служебно от съда искането за присъждане на чр.к.възнаграждение от 200лв. до 100лв. за исковата част на производството.

Мотивиран от гореизложените съображения и на основание чл.238, ал.1 и чл.239 ГПК, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че ответник В. Г. М. с ЕГН: *****, с адрес гр.София, БУЛ.В 91, вх.А, ет.5, ап.14, **дължи на** ищец Т.С. ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, район К, ул.Я № ***, **СЛЕДНИТЕ СУМИ - обща сума от 2782,68 лева**, от които сумата 2471,60 лева представляваща главница за цена на доставена от дружеството топлинна енергия/ТЕ/ за период 1.5.2020г.-30.4.2022г., ведно със законна лихва за период от 5.5.2023г./дата на подаване на заявление по чл.410 ГПК в съда/ до изплащане на вземането, сумата 245,16 лева представляваща мораторна лихва върху главница ТЕ за период 15.9.2021г.-24.4.2023г., сумата 55,20 лева представляваща главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение/ДР/ за период 1.5.2020г.-30.4.2022г., ведно със законна лихва за период от 5.5.2023г. до изплащане на вземането, сумата 10,72 лева представляваща мораторна лихва върху главница ДР за период 16.7.2020г.-24.4.2023г., като сумите са нчаислени за топлоснабден имот с адрес гр. София, бул.В № 91, ет. 5, ап. 14, с аб.№ *****, и с инсталация №*****, за които суми е издадена Заповед за изпълнение/ЗИ/№ 13997/18.5.2023г. издадена по заповедно производство по ЧГД№ 23996/2023г. по опис на СРС, по реда на чл.410 ГПК, *на основание чл.422, ал.1 ГПК във вр.чл.415, ал.1 ГПК във вр. с чл.79, ал.1 и чл.86, ал.1 ЗЗД и чл.150 и сл./ЗЕ.*

ОСЪЖДА В. Г. М. с ЕГН: *****, с адрес гр.София, БУЛ.В 91, вх.А, ет.5, ап.14 , **да заплати** на Т.С. ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София,

район К, ул.Я № ***, СУМАТА от **301,07 лева** за сторените от ищеца разноси по настоящото исково и по заповедно по ЧГД № 23996/2023г. по опис на СРС производство, *на основание чл.78, ал.1 и ал.8 ГПК.*

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на Д Е ЕООД, ЕИК *****, като трето лице-помагач на страната на ищеца Т.С. ЕАД.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не може да се обжалва, на основание чл.239, ал.4 ГПК.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от решението на страните и на трето лице помагач, по възможност по електронен път, като ответника може в едномесечен срок от връчването да поиска от СГС отмяната му на основанията посочени в чл.240 ГПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____